

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 335/2019
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Миомир Мишић, адвокат из ..., против туженог ББ, ради уплате доприноса и исплате регреса, решавајући о сукобу стварне надлежности између Основног суда у Врању и Привредног суда у Лесковцу, у седници већа одржаној 12.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Врању.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању П1 293/18 од 08.05.2019. године, ставом првим изреке, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одлучено је да се по правноснажности решења списи предмета уступе Привредном суду у Лесковцу, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је уз акт П 3532019 од 30.05.2019. године предмет доставио овом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 4. истог закона, Привредни суд у првом степену суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за

утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Одредбом члана 167. став 4. Закона о стечају („Службени гласник РС“, бр.104/09...95/18), прописано је да правноснажношћу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације у стечају, престају све последице отварања стечајног поступка, а у називу стечајног дужника брише се ознака „у стечају“.

У конкретном случају, постоји спор између тужиоца као физичког лица и туженог – привредног субјекта. Стечај над туженим отворен је решењем Привредног суда у Лесковцу Ст. бр. 8/2018 од 25.07.2018. године (став први изреке). Истим решењем је потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације (став други изреке), а ставом трећим изреке је констатовано да се обуставља поступак стечаја по правноснажности решења, док је ставом четвртим изреке одлучено о правима и потраживањима стечајних поверилаца. Предметно решење је постало правноснажно дана 21.02.2019. године. Предметни спор започет је подношењем тужбе Основном суду у Врању 26.03.2018. године. Предмет тужбеног захтева је наплата новчаног потраживања – доприноса за обавезно социјално осигурање и накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од 01.01.2014. године до 16.04.2015. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара.

Имајући изложено у виду, а нарочито да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због извршења плана реорганизације у смислу одредбе члана 166. Закона о стечају, а да је предмет спора захтев тужиоца за уплату доприноса и исплату накнаде за регрес, у овом случају се не ради о спору поводом реорганизације и стечаја, па зато нису испуњени законски услови за успостављање надлежности привредног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић